

[Boligministeren.]

med radikale stemmer frem til fremskridtspartiets stemmer. Det er en kendsgerning, som hverken hr. Henning Philipsen, hr. Kaj Hansen eller hr. Wilhjelms kan komme uden om, hvor meget de end forsøger på det. Derfor er det os, der har taget lejerne parti, og ikke de herrer ordførere fra de 3 partier. Hvis vi havde fulgt dem, havde vi svigtet lejerne.

Så vil jeg godt sige til hr. Henning Philipsen, som også var meget stærk i sine standpunkter og stærkere, end det er vanligt for ham, at hvis hr. Henning Philipsen havde hørt efter ved anden behandling, havde han hørt, at jeg sagde — jeg kan citere ordret fra folketingets forhandlinger 1975-76, sp. 5629:

„Til forskel fra hr. Wilhjelms og andre mener jeg imidlertid også, at vi har tjent dette grundsynspunkt bedst gennem de væsentlige begrænsninger i det radikale ejerlejlighedsforslag, der nu indgår i betænkningen. Alternativet havde jo været at få det oprindelige forslag gennemført uændret“.

Og jeg tilføjede, at socialdemokratiets holdning til ejerlejligheder i den bestående boligmasse hermed også var uændret.

Så forstod jeg slet ikke hr. Henning Philipsens bemærkninger om de tåbelige finansieringsformer i det nye boligforlig. Jeg har tidligere glædet mig over hr. Henning Philipsens positive bemærkninger om, at det er lykkedes at gennemføre finansieringsordninger, der nedbringer lejen i den sociale boligmasse med ca. 300-400 kr. pr. måned. Så det må vel være en skrubbtudse, der slap ud af hr. Henning Philipsens mund i al den fart, der var på med at kritisere ting. Vi har altså ikke tilladt hr. Gudme at forringe dette ejerlejlighedsforslag, men vi har forhandlet os frem til, at forringelserne ikke bliver så stærke, som tilfældet ellers ville have været.

Hr. Wilhjelms, som stadig væk opererer med tallene og siger, at der ikke er kommet nogle tal frem, vil jeg gerne henvise både til bilag i udvalget og til samråd i udvalget, hvor jeg har fremført disse tal og udtrykkelig sagt, at skønnet på de 50.000 lejligheder var over en årrække på 12 år. Jeg synes ikke, der skal skabes mere mystik om disse tal, end der er begrundelse for.

Så vil jeg godt nævne til sidst på det di-

rette spørgsmål, som hr. Wilhjelms stillede mig, at i forholdet til de blandede lejemaal, dér, hvor der er ejerlejligheder og almindelig udlejnings- og vurderingsleje, er der ganske klart et cirkulæret til huslejenævne, som også er uddelt til boligudvalget, redegjort for, hvilke forhold der skal tages betragtning.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Schlüter og andre af forligspartiernes ordførere har henvist til en artikel, som jeg har skrevet i Jyllands-Posten. Jeg står ved hvert eneste ord, der står i den artikel, men jeg vil gerne herfra gøre opmærksom på, at der står ikke et eneste sted i den artikel noget om, hvordan fremskridtspartiet vil stemme ved tredje behandling. Derfor kan det under ingen omstændigheder være hverken snyd eller dobbelt snyd. Jeg har oven i købet på fremskridtspartiets vegne udsendt en pressemeddelelse for en uge siden om, at vi ville stemme for lovforslaget ved tredje behandling. Men man skal bare gøre sig klart, hvad det er. Vi skal jo ikke tage stilling til, om vi synes det her er et godt eller et dårligt forlig. Det, vi står over for at skulle tage stilling til nu, er, om de laser, som er blevet tilbage af det radikale forslag, trods alt er bedre end de regler, der er gældende i øjeblikket. Og det er de da. Det giver en øget adgang til at udstykke i ejerlejligheder, for i øjeblikket kan man jo kun udstykke ejendomme, som er opført efter 1966.

Det er det, man skal tage stilling til. Og det kan da godt ske, at både de konservative og venstre og andre synes, at man ikke skal tage saglig stilling til lovforslaget, men det har man altså valgt at gøre i fremskridtspartiet, og det vil vi også fortsat gøre. Et flertal herinde indeholdende både venstre og det konservative folkeparti er gået med til, at man skal tilbyde sin ejendom til lejerne til maksimalpris, og at man skal lave beboerdemokrati i ejerlejlighedsejendomme. Det har vi hverken lod eller del i, for det flertal, der ved første behandling markerede sig på 102 mandater for at gennemføre det oprindelige forslag uden disse socialistiske tendenser, fandt ikke nogen anledning til at bruge det. Nu har man præsenteret folketinget for et miniboligforlig, og da må jeg og resten af fremskridtspartiets gruppe tage